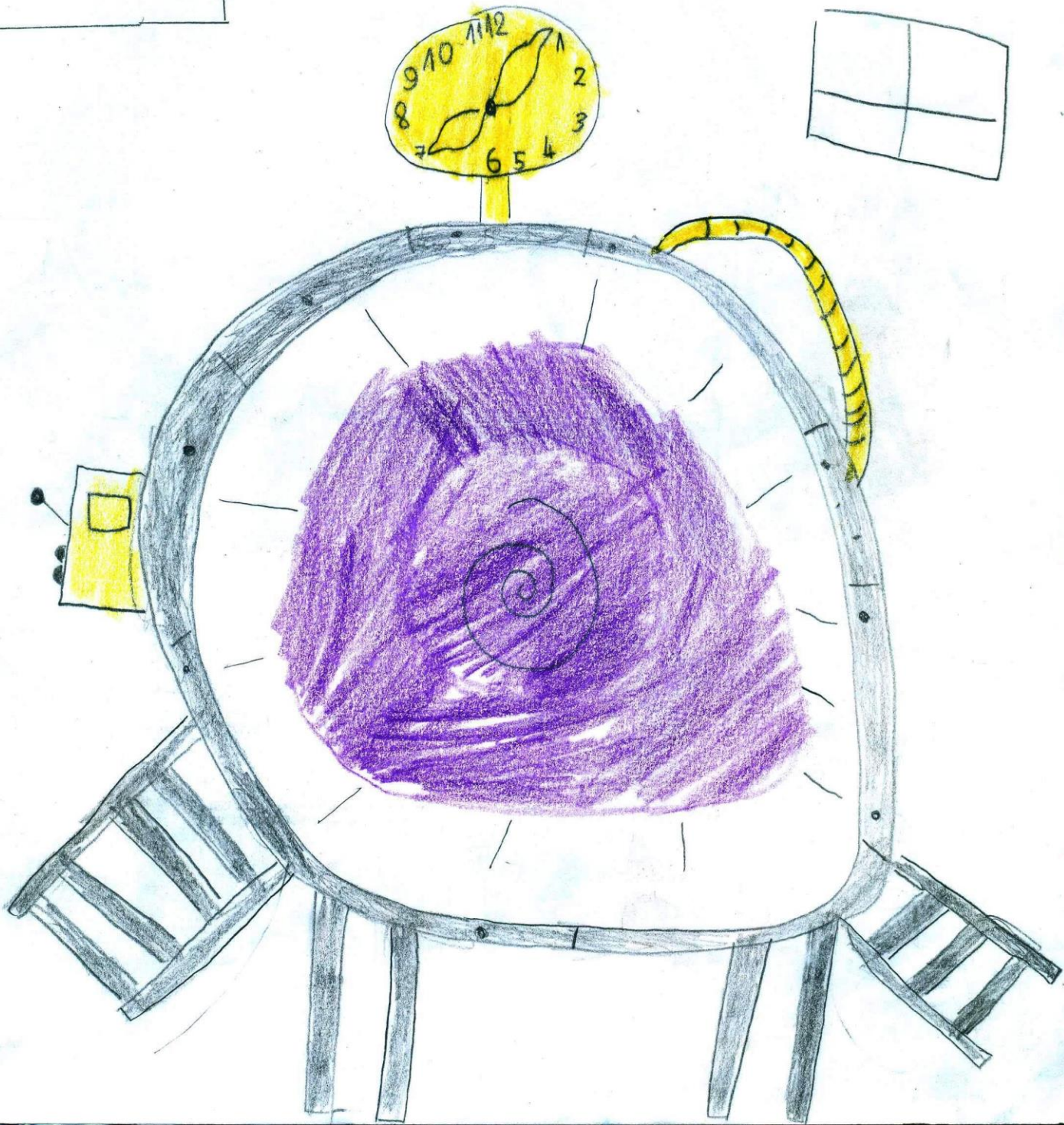

VREMENSKO

PUTOVANJE

LUKA PLEPELIĆ

VREME
VREMENSKO

LUKA PLEPELIĆ

VREME
PUTOVANJE

Jednog sunčanog jutra moj razred i ja išli smo u muzej u Zagreb.

Kada smo stigli, prvi sam izašao iz autobusa.

U muzeju je bilo jako puno stvari iz prošlosti.

No, meni se sviđela samo jedna stvar, a to je bio vremenski stroj.

WOW !!!

NE
DIRTY

MUZEJSKO
VLASNIŠTVO

Pokraj mene je prolazio čovjek s pićem u ruci. Budući da je pod bio sklizak, okliznuo se, a i ja za njim te sam slučajno okrenuo ručku vremenskoga stroja i pao u njega.

sam se u nekom vrtlogu. Sve je bilo ljubičasto i vrtilo mi se u glavi. Pao sam u st.

Kad sam se osvijestio, nigdje nije bilo ni žive duše. Oko mene je bilo kamenje i pijesak. Odjednom ugledah dinosaura kako se vrti i nešto traži. Prepao sam se! Opet se pojavio isti vrtlog. Brzo sam otrčao do njega i uskočio.

Opet me je vrtlog povukao i vrtio, ali nisam se onesvijestio.

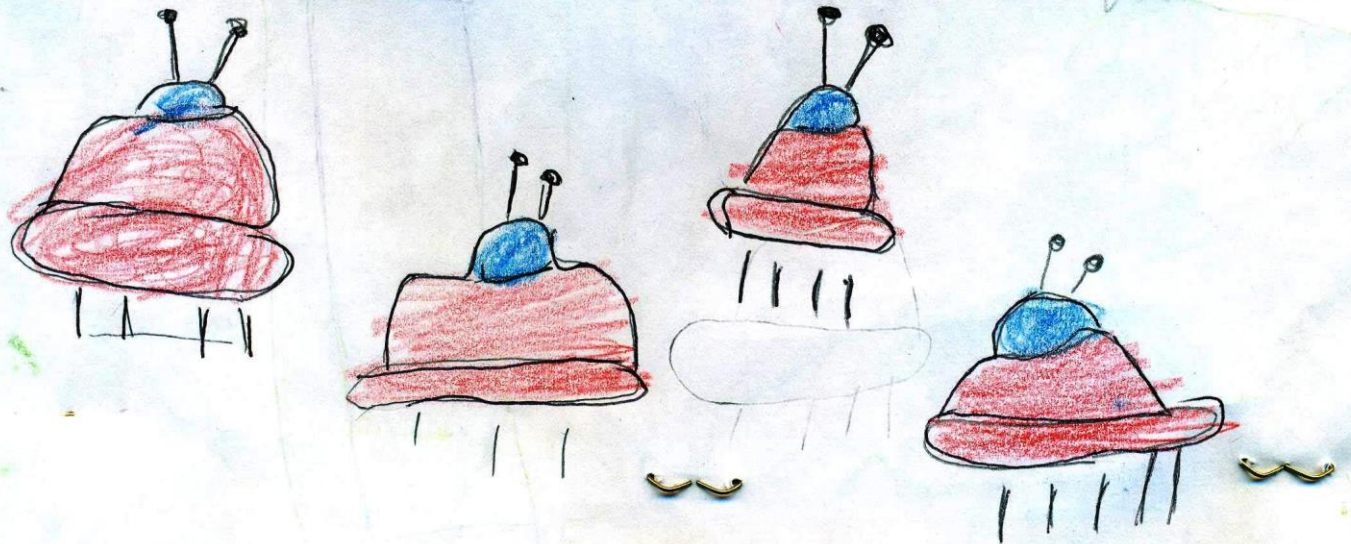

Našao sam se na mjestu gdje su auti letjeli, zgrade su bile jako visoke, bilo je jako puno robota, a na lebdećem znaku je pisalo: Zagreb.

Prišli su mi roboti i počeli me presvlačiti u lebdеće odijelo.

Malo sam prošetao gradom i vidio da nema ni jedne stvari iz mog vremena.

Iza mene se opet stvorio vrtlog i uvukao me.

Našao sam se u 1900. godini. Sve je izgledalo čudno: auti su izgledali čudno i bilo ih je jako malo, ljudi su bili odjeveni u čudna odjela, kao da idu na neko slavlje. Neki su imali i poderane hlače.

Ušao sam u neki bar. Ljudi su me čudno gledali, kao da sam nešto loše napravio, neka grupa je svirala neku čudnu glazbu. Došao sam do šanka i pitao koje sokove imaju. Rekli su mi: „Ima samo jedan sok.“

Odjednom se opet stvori vrtlog i vratio me u moje vrijeme. Svi iz razreda su me ispitivali: „kako si? Kako je bilo?“ I tu završava moja pustolovina!!!

